

«Θρησκεία, Πατρίς, Οικογένεια»

Τοῦ Γιώργου Κακαρελίδη

Καθηγητοῦ Ἐφαρμογῶν στὴν Ἐπιχ. Ἑρευνα & Στατιστικὴ τοῦ ΤΕΙ Δυτ. Ἑλλάδος

Στὴν ἀρχή, εἶχα σκεφθῇ ὑποψήφιους τίτλους, ὅπως πχ “τὶ τὸν κρατᾶτε ἀκόμα ἐκεῖ τὸν Βούτση” καὶ ἄλλους, ἀναλόγου περιεχομένου, γιὰ ὅσα ἄθλια δήλωσε ὅπως, μεταξύ ἄλλων «ἡ Ἑλλάδα δεν μπορεῖ νὰ βασιῖζεται στοῦ Πατρίς, Θρησκεία, Οἰκογένεια »(sic). Διότι ἂν τὸ τρίτο τῇ τάξει πολιτειακό ὄργανο, καταφέρεται ἱταμῶ τῷ τρόπῳ, ἐνάντια στόν πυρῆνα τῆς συγκρότησης οἰασδήποτε κοινωνίας, τότε κάτι δὲν πάει καλά μέ τὸ ὄργανο καὶ τὴν κυβέρνησή του. Καὶ προοιωνίζονται δεινά. Ἄς δείξουμε, λοιπόν, σὲ αὐτούς, τί ὀλέθριες συνέπειες ἔχουν οἱ ἴδιοι οἱ δικοὶ τους ἀφορισμοί:

Θρησκεία: σημαίνει τὸ ἀξιακὸ σταθερὸ σύστημα ἀναφορᾶς μιᾶς κοινωνίας, ἐξωτερικὸ καὶ ὑπέρτερο οἰωνδήποτε ἀνθρωπίνων δράσεων ἢ συμβάσεων· ὅπως ἀκριβῶς μέ τὰ συστήματα ἀναφορᾶς τῆς Φυσικῆς.

Βλεπετε, πόσο γελοῖο καταντᾶ, τὸ θέαμα τῶν βουλευτῶν νὰ ὀρκίζονται γιὰ τὴν τήρηση τοῦ Συντάγματος, στήν ... συνείδησή τους, δηλαδή στόν ἴδιο τὸν ἑαυτό τους; Ποῦ δὲν εἶναι ἴδιος! Τὸ πόσο λάστιχο εἶναι ἡ συνείδησή τους φάνηκε ἀπὸ τὸ ὅτι ψήφισαν ἀνευθυθιάστως, ὅλα ὅσα καταργοῦν τὸ Σύνταγμα!!

Χωρὶς τέτοιο ἀξιακὸ θρησκευτικὸ σύστημα σὸ ὁποῖο ὑπόκεινται ὅλοι, ἡ μόνη λογικὴ συνεπὴς ἐπικράτηση, εἶναι τὸ «ὅ,τι φᾶμε, ὅ,τι πιοῦμε κι'ὅ,τι ἀρπάξει ὁ κῶλος μας».

Πατρίς: σημαίνει τὴν συγκεκριμένη γῆ τῶν Πατέρων, ὅπου λειτουργεῖ συγκεκριμένος Λαός, συντεταγμένα ὅμως ὡς Κοινωνία καὶ Πολιτεία, ὑπὸ τὸ προαναφερθέν σύστημα ἀξιῶν. Δηλαδή ὡς πολιτισμός, γιὰ τὴν ἐλληνικὴ, τουλαχιστον, λογικὴ περὶ Πολιτείας. Κι'ὄχι ὡς λᾶας, δηλαδή ἀπλῶς

ἀπογεγραμμένος ὑπῆκοος.

Βλέπετε γιατί εἶναι γελοῖα, τὰ φληναφήματα περὶ πολυπολιτισμικότητος καὶ τὸ ἀνοικτὰ σύνορα καὶ τὸ Αἰγαῖο ἀνήκει στὰ ψάρια του; Διότι χωρίς Πατρίδα, δηλαδή κανονιστικό πλαίσιο ἐφ' ὧν (ἰσονομία), ποὺ πάντες ὁμονοοῦσι καὶ ἕκαστος προσεπιμαρτυρεῖ, ὁδηγούμεστε ἀκριβῶς στοῦ δικαίου τῶν ... ψαριῶν. Ὅπου τό μεγάλο τρώει τό μικρό. Σαφές;

Οἰκογένεια: τὸ ἐκ δεσμῶν αἵματος κύτταρο τῆς Πόλεως. Ποὺ ἀναλαμβάνει, ὑπὸ τῶν γονέων, τὴν δημιουργία, θρέψη, προστασία καὶ βασικὴ ἀνατροφή, τῶν μελλοντικῶν ἐνήλικων μελῶν τῆς κοινωνίας καὶ Πολιτείας, ἄνι σχεδὸν ἀνταμοιβῆς, δια βίου ἀνασφάλειας καὶ μόνιμου ἄγχους γιὰ αὐτά.

Στὴν οἰκογένεια ἀναπτύσσεται τῷ πρῶτον, ἡ αἴσθησις ἀγάπης, κοινωνίας, ἱστορίας, ἀξιῶν, ἀμφοιβότητος καὶ συμμετοχῆς. Αὐτὸ, ποὺ στὴν γλῶσσα τῶν γιαγιάδων λεγόταν ὁρμῆνεια. Ἀλλά, κυρίως, ἀναπτύσσεται στοῦ παιδὶ, ἡ αἴσθησις ὅτι εἶναι Πρόσωπικότητα κι' ὄχι ἄτομο.

Ἡ κατεδάφισις τῆς οἰκογένειας ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τῆς ἴδιας τῆς Πολιτείας. Ἡ μετατροπὴ μάλιστα τοῦ ἐξ αἵματος (ποὺ ἐγγυᾶται τὴν αὐτόβουλή καὶ ἐθελόθυτη ὑποχρέωσις καὶ θυσία τῶν γονιῶν) σὲ συμβατικὸ ἐκκολαπτήριον, ἔχει σὰν λογικὴ συνέπεια τὸ νὰ ἀντιμετωπισθῇ τό τέκνον, σὰν «καταναλωτικόν» προϊόν. Μὲ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα μιᾶς ἐμπορικῆς ὑποχρέωσις. Ὅπως ἀντικατάστασις ἐλαττωματικοῦ ἢ κατευθυνόμενης χρήσεως καὶ ὁ νοῶν νοεῖτω.

Τὸ ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν καταλαβαίνει ἀπὸ τέτοια συστήματα, φάνηκε ὅταν κατεδάφισε τὴν ῥήσιν τοῦ Σοφοκλέους «Οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ῥόμην τὰ σὰ κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῇ θεῶν νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν» (Σοφ. Ἀντιγ. 453-455), λέγοντας στοῦ Εὐρωκ(υ)νοβούλιου ὅτι ὑπερτερεῖ τό δίκιον τῶν... ἀνθρώπων. Ἀντί τό ἐντελῶς ἀνάποδο. Πάπαλα τό μεταγενέστερον «Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις» (Πραξ.ε'29). Ἐ, λόγῳ αὐτῆς τῆς μικρᾶς ... παρανοήσεως, ὑπετάγη στοῦ δίκιον τῶν ἀνθρώπων· Γερμανῶν, Γάλλων, Τραπεζιτῶν καὶ λοιπῶν, ὁ ἴδιος καὶ ἡ χώρα.

12.09.2017

Πηγή: www.antibaro.gr/